

At spjæða atkvøðurnar er ikki til frama fyri løntakaran

Fólkaflaksformadurin sigur at »umfordeilingspolitikkurin hevur spælt falitt«, so um tit vilja hava minni javna og størri órættvís, er at atkvøða fyri fólkaflakki ella sambandi. Men »svart-hvittur fakkfagspolitikkur« er ikki nóg mikið í einum heildarpolitikki, góða Ingeborg!

FORMADURIN í Føroya Arbeðarafelag heldur í grein í Sosialinum mikudagin, at veljarin dugir at døma, hvørt fakkfagsmál liggja betur í hondunum á fakkfagsfólki, sum hava mótmælt ríkna politikkinum seinastu árin, ella fakkfagsfólki, sum framvegis stuðla javnaðarflokkin.

OG so verður javnaðarflokkurin ákærur fyri at hava æðlað milliárd burtur. Fyri at hava hækkað skattatrygð, hækkað meirvirðisgjaldið, lækkað lönirnar, lækkað fritíðarlønina og skert summarfritíðina. Og sambært Ingeborg Vinther eru inntrivini ikki gjørd fyri at bjarga bankunum, men fyri at bjarga útlenskum kreditorum sína áðgn.

EINS og øll onnur, sum ikki hava havt ábyrgd av at ikki alt rapaði og halda samfelagnum gangandi, so hevur Ingeborg Vinther ikki eitt tað einasta boð uppá, hvussu bankakreppan skuldi verið loyst. Heldur ikki hevur hon eina meting av, hvat hevði hent, um bankarnir

lótu aftur.

TAD er torført at ímynda sær, men samfagsfrøðingar og búskaparfrøðingar eru á einum máli um, at so hevði verið hurlivasi. Fólkaflýtingin ikki verið avmarkað til tey 4000 fólki, sum eru farin. Hon hevði verið fleirfalt so stór. Og arbeiðsloysið hevði ikki verið avmarkað til eini 4000 fólk, men tað hevði verið tvífalt.

EINGIN peningur hevði verið at arbeiða við. Men tað var ikki bara peningurin hjá útlenskum kreditorum, sum var farin. Eisini peningurin hjá teimum flestu føroysku spararunum hevði verið farin. Og hvar høvdu tær hundrættals milliúnirnar, sum fakkfagsgini eiga, verið farnar? Jú, tær vóru eisini hornvar sum dagg fyrri sól. Og høvdu fakkfagsgini og føroyski arbeiðarin so verið betur fyri? Tað er møguligt, at Ingeborg Vinther heldur tað. Vit halda tað ikki!

TÍ er tað ov bilt at sleingja út, at bankarnir vórðu bjargaðir fyri at tryggja útlenskum kreditorum sína áðgn. Tá eitt av fremstu fakkfagsfólki í landinum stillar upp - ein formadur sum vit hava allarsterstu virðing fyri og sum vit hava havt gott samstarv við síðani hon kom í stjórn Føroya Arbeðarafelags í 1977 - so kann tað ikki hava eina so einfalda ella »svart-hvita-støðu« til samfagsgongdina. Samfagspolitikkur er annað enn einvisur fakkfagspolitikkur!

TAD eru nakrir veruleikar, sum ikki slepst uttanum. Fiskanægin, sum kemur upp á land, er minkað niður í helvt síðani miðskeiðis í áttatiárinum, og hon er minkað ein triðing síðani í 1991. Prísirnir eru ikki hækkaðir og nógvir eru lækkaðir. Tí er tjóðarúrtøkan lækkað. Og tí hevur verið neyðugt at skerja her og har.

OG harafturat kemur so bankakreppan! Hvussu hevði Ingeborg Vinther takli-

að hesar trupulleikarnar? Høvði hon bara latið staðið til ella hevði hon sent rokningina til onkran annan, sum summir ábyrgdarleysir tjóðveldismenn hava mælt til, tí teir syngja eins og Pauli Ellefsen: »Góða mamma, tað var ikki eg«. Tí danir hava skyldina?

SJÁLVAÐI kundi okkurt verið gjørt øðrvísi, og tað, at landsstýrið keypti Føroya Banka, og læt Den Danske Bank nærum sleppa snikkaleysan undan ábyrgd, var skeivt, men sum politikari mást tú taka alt sum eina heild. Og okkurt mistak verður gjørt í eini truplari støðu. Hetta er eitt av fleiri, men hevur Ingeborg Vinther einki mistak gjørt? Vit kunnu nevna fleiri, men vit halda hana kortini vera eitt av okkara bestu fakkfagsfólki, sum javnaðarfólk vóna aftur at fáa gott samstarv við!

MEN tá hetta er sagt, so skal leggjast afturat, at tað harmar ongan meira enn just javnaðarflokkin, at landsstýri og løgting hava verið noyðd at hækka skatt, meirvirðisgjald, lækka lönir, stytta fritíðina og lækka fritíðarlønina.

MEN tað, sum Ingeborg Vinther og so nóg onnur gloyma, er, hvør hevur slóðað fyri flestu av hesum áðgðum, arbeiðaramálum, sum nú eru skerðir nakað. Hon gloymir at nevna fleiri onnur framstig, sum javnaðarflokkurin hevur slóðað fyri, men sum eru skerð ella liggja lami. T.d. arbeiðseftirlitið og minsta-lønir.

TAD harmar ongan meira enn javnaðarflokkin. Og tá tað harmar javnaðarflokkin, so verður hann sjálvandi tann fyrsti aftur at fáa áðgðar og framstig, arbeiðaramál og fakkfagsmál, aftur upp á eitt rimuligt støði.

TAD verður hvørki sambandsflokkurin ella fólkaflakurin, sum aftur vinna feryinginum, ella arbeiðarafjöldini, hesar batar. Men tað eru hesir báðir borgar-

ligu ella høggrasinnuð flokkar, sum fáa áðgðan av, at atkvøðurnar verða spjæðar til nýggjar flokkar og fylkingar - verkamannafylkingina, frælsisfylkingina, føroyska flokkinn osfr.

VIT sóu tað í Sosialinum fyrradagin, har formadur fólkaflaksins á tingi, Anfinn Kallsberg, sigur við atlit til Eystur-europa, at »umfordeilingspolitikkurin hevur sligið feil«.

STÓRUR partur av fakkfagspolitikki og javnaðarflokkur er ein útjavningarpolitikkur, tí vit ásanna, at øll virði í samfelagnum stava frá framleiðslu og útlutningi, sum fiskimaðurin fær til vega og arbeiðarin virkar til útlutnings. Restin er í stórum og heilum tænastrur at fáa samfelagið at virka.

MEN tað letur seg ikki gera uttan stríð og strev fiskimanna og arbeiðaranna, tí grundarlagið er fiskivinnan á sjógví og landi. Og tí skal útlutningsvirðið koma temum og øllum øðrum løntakurum til góða. Og vit eru sannførd um, at besti máttin at gera tað er við einum javnaðarflokkur. Og ikki við tí nýliberala politikki, sum fólkaflakurin og sambandið boða frá, tí tá verða tað bara »molarnir«, sum koma fólkinum til góða.

TIT sóu orðini hjá fólkaflaksformanninum: »umfordeilingspolitikkurin hevur spælt falitt!« Hetta heldur sambandsflokkurin eisini. So vilja tit hava lönarlækking, minni javna og størri órættvís í samfelagnum, so kunnu tit atkvøða fyri hesum báðum borgarligu flokkunum.

MEN vilja tit hava eitt samfelag, har samfagsvirðini verða javnað til allar landsins borgarar, so vit kunnu tala um lívsfrælsi og lívsdygd, so er at standa saman um javnaðarflokkin.

sosialurin

Tvangsauktion

På Dommerkontoret, C. Pløyersgata 1, 100 Tórshavn, afhøldes

Torsdag den 11. aug. 1994, kl. 10.40
tvangsauktion (AS 687/93) over matr. nr. 1145 aq. Tórshavn, beliggende Blankagøta 6.

Auktionen er begæret af advokat Friða Patursson, Fr. Petersensgøta 9, Tórshavn, tlf. 1.1145 (j. nr. 93027) på vegne en pant- og udlægshaver.

Ejendommen er et beboelseshus på en 457 kvm. stor grund. Det bebyggede areal udgør 77 kvm. i 2 etager.

Ejendommen kan ses efter aftale med ovennævnte advokat.

Auktionsdokumenterne ligger til genemsyn på Dommerkontoret.

Færøernes fogedret, den 21.06.94
Mette Søgaard-Nielsen
dfm.

Tvangsauktion

På Dommerkontoret, C. Pløyersgata 1, 100 Tórshavn, afhøldes

Torsdag den 04. aug. 1994, kl. 13.10
tvangsauktion, (AS 139/94) over matr. nr. 610 a, Vágur tilhørende Ebba Vágsheim.

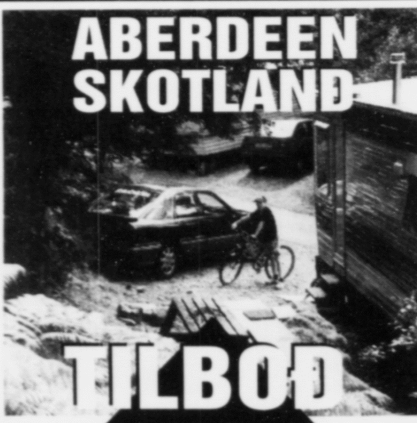
Auktionen er begæret af advokat Jógvan Páll Lassen, Bryggjubakki 22, Tórshavn, tlf. 1.1260 (j. nr. 125/91) på vegne en pant- og udlægshaver.

Ejendommen er en erhvervsbygning. Det bebyggede areal udgør 24 kvm. i 1 etage.

Ejendommen kan ses efter aftale med ovennævnte advokat.

Auktionsdokumenterne ligger til genemsyn på Dommerkontoret.

Færøernes fogedret, den 21.06.94
Mette Søgaard-Nielsen
dfm.

**ABERDEEN
SKOTLAND**

TILBOD

1.045 tyn hvør

FAMILJU PAKKI
i Caravane
4 vaksen + bilur. 10 daga
ferð við 7 gistingum i
Caravane Fra

NB! Gisting umboð er á dekkaplassi couchette. Um koygja ymskt verður góðt eyka

STRANDFARASKIP LANDSINS

Tórshavn, Tlf. 14550 Fax 16330 Kvikna, Tlf. 57000 Fax 57278